

Jeg er – som allerede nævnt – opmærksom på problemet. Jeg er imidlertid ikke umiddelbart indstillet på at tage initiativ til en lovændring.

Dette skyldes flere forhold. For det første verserer der en sag for Højesteret vedrørende den omhandlede problemstilling, og jeg ser gerne, at denne dom indgår i overvejelserne.

For det andet har jeg hæftet mig ved, at parterne i forbindelse med lejelovsforhandlingerne i foråret 1994 var bekendt med, at de nye regler om lejeregulering i småejendomme kun ville stoppe praksis med lejeværdifastsættelse for moderniserede lejemål i småejendomme, uden at det samme indførtes for lejemål i større ejendomme.

For det tredje er det umiddelbart min opfattelse, at det ikke på det foreliggende grundlag er hensigtsmæssigt at fremsætte lovforslag om så centralt et element som lejeværdifastsættelsen, så længe Lejelovskommissionen arbejder.

Jeg vil dog samtidig understrege, at jeg i øjeblikket følger udviklingen meget nøje og har igangsat nogle undersøgelser for at danne mig et billede af praksis på dette område. Resultatet af de igangsatte undersøgelser kan føre til, at jeg vil foreslå en lovændring, idet jeg selvfølgelig – ligesom bl.a. spørgeren og Jacob Buksti – lægger vægt på at »holde fast i« den lejerbeskyttelse, som ligger i den omhandlede bestemmelse.

Spm. nr. S 9

Til økonomiministeren (3/10 95) af:

Villy Søvndal (SF):

»Overvejer ministeren en præcisering af § 10 c, stk. 2, i lov nr. 842 af 20. december 1989 om ændring af lov om realkreditinstitutter, lov om indeksregulerede realkreditlån og lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v.?«

Begrundelse

En dom afsagt den 7. juli 1995 af Københavns Byrets afdeling B viser, at der ikke er overensstemmelse mellem loven og den afsagte dom (sag nr. B 842/1994, Palle Konradsen mod Realkredit Danmark A/S).

Svar (6/10 95)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ifølge den pågældende lov kunne lån til indfrielse af lån i tvangsauktionstruede ejendomme ikke ydes efter den 30. april 1992.

Da der ikke længere er adgang til at yde de pågældende lån, ses der ikke at være anledning til at overveje en præcisering af den omhandlede bestemmelse.

Spm. nr. S 86

Til socialministeren (12/10 95) af:

Villy Søvndal (SF):

»Hvorledes fortolker ministeren reglerne for at få tildelt en invalidebil ifølge bekendtgørelse nr. 886 af 11. december 1986 om støtte til køb af bil efter bistanndslovens § 58?«

Begrundelse

En kvindelig invalidepensionist med højeste førtidspension fra Hammel har fået afslag på en ansøgning om invalidebil med den begrundelse, at hun ikke har en erhvervsindtægt, så hun kan forsørge sig selv.

Kvinden fik leddegigt som 25-årig i 1976 og pension i 1977 og har således fået højeste pension siden, har udtalte ledforandringer i fødder, fodled, knæ og hofter, under halv muskelkraft i højre side og under en tredjedel i venstre.

Svar (19/10 95)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at en kvindelig invalidepensionist fra Hammel med højeste førtidspension har fået afslag på en ansøgning om invalidebil med den begrundelse, at hun ikke har en erhvervsindtægt, så hun kan forsørge sig selv. Det er endvidere oplyst, at kvinden fik leddegigt som 25-årig i 1976 og pension i 1977, og hun har således fået højeste pension siden. Hun har udtalte ledforandringer i fødder, fodled, knæ og hofter, har under halv muskelkraft i højre side og under en tredjedel i venstre.